

החבר הקטן של הירח

אליסבת האסה

מדי לילה מופיע הירח בשמיים. לפעמים הוא אכל הרבה והוא שמן ועגול ובימים אחרים הוא רזה ומכופף.

חברים רבים יש לירח בשמיים. אלה הם הכוכבים הגדולים והקטנים, צעירים וזקנים, שזורחים יחד עם הירח והופכים את הלילה החשוך והמפחיד לבהיר וידידותי. ופעם כוכב חדש השתכן בקרבתו של הירח. כוכב קטן שקרוב מאוד לירח וזוהר בבהירות.

הכוכב החדש היה כל כך קרוב לירח שהם התיידדו במהירות. הכוכב הקטן רואה דברים רבים על הארץ, גגות, מכוניות, גנים ורוכבי אופניים, תיאטראות ורחובות והרבה, הרבה אנשים. הוא משתומם כל הזמן: הנה אנשים

שצועקים, אנשים ששמחים, אנשים נהנים ואנשים צוחקים. הוא רואה אנשים גדולים ואנשים קטנים. הוא רואה אנשים עם שערות ארוכות ועם שערות קצרות. ואנשים עם נעליים יפות ולפעמים עם נעליים מכוערות, אימות. אבל הכי יפה זה לראות ילדים. ילדים תמיד שמחים, משחקים וצוחקים ביחד. ובערבים, כשהכוכב הקטן מתחיל לזרוח, הם הולכים למיטות ואמא או אבא מספרים להם עוד סיפור ל"לילה טוב". וכל זה מספר הכוכב הקטן לידידו הירח.

אבל גם הילדים רואים את הכוכב הקטן. הם מושכים בשרוול של אבא או אמא ואומרים "הבט על הכוכב הקטן. הוא זורח כל כך בבהירות וצוחק יפה. הבט, שם, קרוב לירח!" ילדים רבים מסתכלים לשמיים לפני שנרדמים והכוכב הקטן אומר להם "לילה טוב". אבל יש עוד כוכבים אחרים בשמיים ואחד מהם

גר לא הרחק מהכוכב הקטן, הצעיר. הוא כבר די זקן ועצוב מאוד. "עכשיו אני כבר זקן והילדים עוד אף פעם לא הביטו עלי ולא שמחו לראות אותי!" חושב הכוכב הזקן. ומאחר שהוא לא יודע מה לעשות בעצב שלו, הוא נעשה גם מאוד. לילה אחד הוא הולך לכוכב הצעיר ואומר "כל הכוכבים מוכרחים למות! אתה עוד תזרח כמה לילות, תדבר עם הירח ותשמח ילדים. אבל אחר כך לא תזרח יותר!" וכשהוא רואה איך הכוכב הקטן מתעצב, הוא צוחק מרוצה והולך חזרה.

אבל הכוכב הקטן עצוב עכשיו מאוד. "אני לא רוצה למות! אני אוהב להאיר לילדים" הוא חושב ומתחיל לחשב כמה זמן עוד יוכל לזרוח. ואז עולה לו רעיון "אאיר ביום ואישן בלילה. אז לא אהיה כבר כוכב של ממש ולא אצטרך למות."

בלילה הבא הירח מתפלא מדוע הידיד שלו לא

מופיע ולא מספר לו את הסיפורים המשמחים. בבוקר השמש מתחילה לזרוח ומחממת את האדמה בקרניה. הילדים עכשיו בחופשה ורבים מהם הולכים לים או משתזפים בשמש. גם הירח הקטן זורח ומשקיף על הילדים המשחקים.

אבל הכוכב הקטן נעשה עצוב. השמש רואה דמעות בעיניו ושואלת בקול רך "כוכב קטן, מה אתה עושה כאן? ומדוע אתה עצוב כל כך?" "הייתי רוצה לזרוח יפה והרבה זמן, אבל את בהירה מדי והילדים לא יכולים לראות אותי!" מתלונן הכוכב.

"אבל אתה חבר של הירח" עונה השמש "הוא עצוב מאוד ושואל עליך. תפקידך להאיר בלילה ואתה אהבת כל כך לשמח את הילדים לפני השינה. אתה רוצה שיהיו עצובים כל ערב?" את זה הכוכב הקטן לא רוצה והוא נפרד מהשמש. "כאשר אתה תגרום אושר לאחרים,

תהיה גם אתה מאושר. תהיה אמיץ ואל תפחד בפני הלילה!" מוסיפה עוד השמש.
הירח שמח מאוד לראות שוב את הידיד שלו. והם זורחים ביחד, והילדים מראים להוריהם את הכוכב הקטן ושמחים מאוד. והכוכב הקטן מאושר להקנות להם כל כך הרבה שמחה. ואז שואל אותו הירח, איפה הוא היה בלילה הקודם. והכוכב הקטן מספר לידידו מה אמרה לו השמש. הירח נעשה רציני מאוד כששומע את דבריה של השמש ואומר "עכשיו אגלה לך את סוד הכוכבים! כל כוכב נופל מהשמיים בלילה יפה ובהיר אחד. וכשילד רואה את הכוכב הנופל הוא מאחל לעצמו דבר מה. ובאיחול הזה הכוכב מחדש את חייו. ולכן הכוכבים לא מתים."
עוד הרבה זמן שוחחו הידידים באותו הלילה. הם סיפרו זה לזה סיפורים, קצת רציניים, קצת עצובים וקצת שמחים.

הלילה הבא אחרי זה הוא קר אבל יפה להפליא. ירד שלג ראשון וכיסה את העצים, הגגות והרחובות. בערב ילדים רבים במיוחד יושבים ליד החלון ומסתכלים בשמיים. וכשהכוכב הקטן נופל מהשמיים, זוג עיניים מביט עליו ומאחל לעצמו משהו יפה. ועם האיחול הזה הכוכב הקטן מביא עוד הרבה שמחה!